

Oppepper

Wat is Jezus ons waard?

Een zendeling in China vertelde eens over een man die geïrriteerd op hem af kwam na zijn preek over de liefde van Jezus. “Ik heb u nu drie keer beluisterd,” zei hij opgewonden, maar van uw woorden word ik geen haar beter. Kunt u niet eens wat nieuws vertellen?” De zendeling was verbaasd. “Ik begrijp niet wat u bedoelt. Mijn preken zijn elke zondag anders.”

“Welnee,” antwoordde de man. “Ze gaan iedere keer weer over die Jezus. Dat heb ik inmiddels wel gehoord.”

De zendeling dacht even na en vroeg de man toen: “Mag ik u wat vragen. Wat heeft u vandaag gegeten?”

“Gegeten?” zei de man terwijl hij zijn wenkbrauwen fronste. “Rijst natuurlijk.”

“En gisteren,” vroeg de zendeling weer.

“Ook rijst. Dat is nogal wiesdes.”

“En eergisteren?”

De man keek de zendeling een beetje verbaasd aan en zei toen korzelig. “Chinezen eten altijd rijst. Gisteren, vandaag en dat doen ze morgen ook. Rijst geeft kracht. Zonder rijst kan ik niets beginnen.”

“Precies,” zei de zendeling. “Wat jij zegt over rijst, zeg ik over Jezus Christus. Jezus is de rijst van het leven. Dat was Hij gister, Hij is het vandaag en ook morgen zal Hij dat zijn. Daarom moet ik elke keer weer vertellen over Jezus, onze kracht en ons leven.”

De Bijbel leert ons dat wij zonder Jezus niets kunnen doen, tenminste, niets dat werkelijk van waarde is. Net als de vrouw in de Bijbel die nergens genezing kon vinden en uiteindelijk het gewaad van Jezus aanraakte, moeten ook wij Jezus persoonlijk vastpakken. Het zou iedere dag op ons programma moeten staan, maar het vraagt wel wat van ons. In het geval van de zieke vrouw moest ze er op uit gaan, haar onzekerheid overwinnen en Jezus letterlijk bij zijn gewaad pakken. Maar dat was het die vrouw de moeite wel waard.

Wat is Jezus ons waard? Persoonlijk contact met Jezus betekent zoveel als ons letterlijk terugtrekken uit onze leefomgeving voor een moment bij de Koning. Een moment waarop de wereld met al haar verplichtingen geen vat op ons heeft. Het betekent zoveel dat wij onze eigen verlangens, hobby's, werkzaamheden of wat dan ook even wegzetten uit respect en liefde voor God, in de volle overtuiging dat wij Zijn kracht nodig hebben.

Alleen kunnen we het niet, en hoe belangrijk onze tijd ook lijkt te zijn, enkel door te stoppen kunnen we goede vooruitgang maken. Het Woord van God wordt door Jezus zelf vergeleken met het brood des levens.

De wereld biedt ons ook brood aan, in allerlei vormen en altijd vol met zogenaamde geestelijke vitaminen en de nieuwste conserveringsmiddelen, maar uiteindelijk leidt deze voeding tot slappe geloofsspieren, lusteloosheid en twijfel. Als onze geestelijke maaltijd bijna volledig bestaat uit het brood van de wereld worden we binnen de kortste keren geestelijk ongezond en ziek en zullen we nauwelijks in staat zijn om de invloed van angst en ongeloof het hoofd te bieden. De Bijbel is tenslotte niet heel complimenteus over de invloed van de wereld, getuige de passage in Efeziërs 2:2 waarin staat: “U liep met de grote massa van deze wereld mee en deed dezelfde slechte dingen als zij. U gehoorzaamde de duivel, de leider en vorst van de geestelijke machten in de lucht, die nu nog actief is in de mensen die God ongehoorzaam zijn.”

Wij moeten Jezus persoonlijk aanraken, iedere dag weer opnieuw. Er moet een moment zijn waarop wij Hem persoonlijk binnen laten en wij Zijn leven gevende water vrijelijk laten stromen.

Dat is natuurlijk geen nieuws. Dat weten we maar al te goed, maar toch lijken we het keer op keer weer te vergeten en zo komen we soms aan het einde van de dag bij ons bed aan in de wetenschap dat we de hele dag hebben rondgerend zonder dat we Jezus hebben horen zeggen: “Je bent een goede en betrouwbare knecht geweest. Ook jij mag delen in mijn vreugde.” (Mattheüs 25:23) Geen goed idee en het is nergens voor nodig.

En dan zijn er ook nog van die dagen dat wij Jezus voor het gemak maar liever even buiten laten staan. Het Woord van God straalt als een zoeklicht in ons hart en elke duistere plek wordt geopenbaard. En als er nog wat plekjes zijn in ons hart waar we liever zelf de scepter blijven zwaaien, dingen waar we ons voor schamen, of die we eenvoudigweg niet durven of willen overgeven is dat contact met Jezus niet gewenst. Dan kijken we liever even naar de oplossingen van die slimme wereldse mensen. Die klinken tenslotte heel aannemelijk met hun logische theorieën over het mens-zijn en bovendien kosten ze nauwelijks iets met betrekking tot ons kostbare gevoel van eigenwaarde. De wereld gelooft tenslotte stevast in de eigenwaarde van de mens.

God gelooft ook in de mens. Die is voor God zelfs zo belangrijk dat Jezus Zijn leven voor hem gaf, maar dat deed Hij niet om het gevoel van onze menselijke eigenwaarde hoog te houden. Integendeel, als wij bij Jezus zijn kan het niet anders dan dat wij klein worden en ons bewust zijn van onze eigen nietigheid. Maar ook dat is Jezus bekend. In alle gevallen is het contact met Jezus van levensbelang. Laat dat water stromen en als het niet lukt en je voelt je onmachtig of onwaardig, roep dan uit naar God, zoals de vader deed toen zijn zoon maar niet genas en hij wanhopig uitriep, “Heer, ik geloof, maar helpt U mij met mijn ongeloof.”